

ПРОТОКОЛ

№ 984

гр. София, 10.03.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 4 СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петя Г. Крънчева Тропчева

Съдебни Виктория Иванова Песева
заседатели: ИВАНКА ХРИСТОВА
ИВАНОВА

при участието на секретаря Красимира Й. Динева
и прокурора Ив. С. Авр.

Сложи за разглеждане докладваното от Петя Г. Крънчева Тропчева
Наказателно дело от общ характер № 20211100203780 по описа за 2021
година.

На именното повикване в 10:45 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ П. СЛ. П. – редовно призован, явява се лично и с
адв. К. К. – от АК – Ловеч –надлежно **упълномощен защитник**, с
представено по делото **пълномощно** на досъдебна фаза.

ДРУГИЯТ упълномощен защитник на подсъдимия П. – адв.А.Н. – от
АК – Габрово – редовно призована, уведомена чрез адв. К. на 24.01.2022 г.,
съгласно отразеното в списъка за призовани лица за днешното съдебно
заседание, не се явява.

ПОСТРАДАЛОТО ЛИЦЕ – свидетел М. ВЛ. Ц. – редовно призован,
явява се лично и с адв. Д. Л. – от САК – надлежно **упълномощен**
процесуален представител, с представено по делото **пълномощно** на
досъдебна фаза.

Адв. К.: Уведомил съм адв. Н.. Нашият подзащитен е уведомен, че тя
няма да присъства и ще го защитавам само аз.

ПОДСЪДИМИЯТ П. СЛ. П.: Ще ме защитава по делото само адв. К..
ОТКАЗВАМ се от защитата на адв. Н..

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото и продължи

разпоредителното заседание.

СЪДЪТ, като съобрази становищата на страните, както и наличието на законовите предпоставки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, с цел продължаване хода на разпоредителното заседание по воденото производство, намира, че няма пречки да бъде даден ход на делото в това с.з. за продължаване хода на разпоредителното заседание по същото, в насока на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОДЪЛЖАВА ХОДА НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ ПО ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА изискан и постъпил писмен отговор от Столична РЗИ, който **ПРЕДЯВИ** на страните и на пострадалото лице М. ВЛ. Ц. – лично и чрез упълномощения от него процесуален представител адв. Д. Л. – от САК – за запознаване и становище.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приеме.

СЪДЪТ намира, че следва да приобщи към доказателствения материал по делото, изисканият и постъпил писмен отговор от Столична РЗИ, доколкото същият отразява данни за въведена карантина спрямо подсъдимия П. СЛ. П. към дата 20.09.2021 г., относими към поставения от защитата въпрос за ограничено право на защита на подсъдимия на досъдебна фаза, воден от което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като писмено доказателство по делото изискания и постъпил от Столична РЗИ **писмен отговор**, входящ в СГС под № 13247 на 08.03.2022 г.

Адв.К.: Поддържам искането си от предишното с.з. за прекратяване на съдебното производство по делото. Ще изложи кратки допълнителни съображения. Моля да кредитирате с доверие приетият в днешното съдебно заседание документ – писмено доказателство по настоящото производство, от който е видно, че подс. П. е диагностициран с Ковид-19 на 20.09.2021 г., както и, че съобразно действащата нормативна уредба на Министерство на здравеопазването на Република България, на същият е предписано лечение – карантина за срок от 20.09.2021 г. до 03.10.2021 г. Считам, че разследващият орган е нарушил императивната разпоредба на чл. 228 от НПК, като не е

предявил материалите по досъдебното производство, водено срещу П.. Категорично се установява от всички доказателства по делото, касаещи предявяването на тези материали, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на П., с оглед което установяване, отново моля да прекратите съдебното производство и да върнете делото на прокурора с указание да се изправи това процесуално нарушение по отношение на П..

В тази връзка pledирам пред Вас да постановите и определение, с което измените мярката на П. от „Домашен арест“ в „Подписка“, тъй като законодателят е предвидил срок на продължаване на мярка за неотклонение "Задържане под стража", респективно правилата се прилагат и за „Домашен арест“, който не може да продължава повече от осем месеца, ако наказателното производство е във фазата на разследването на досъдебното производство. Ако Вие уважите аргументите и исканията на защитата, и прекратите съдебното производство, следва да измените и мярката за неотклонение „Домашен арест“ в по-лека, съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от НК.

Моля да приемете като писмено доказателство, с оглед изказаните аргументи и удостоверение от Националната информационна система за борба с Ковид-19, от което е видно, че П. е преболедувал Ковид-19. Диагнозата е установена на 20.09.2021 г. и му е издадено удостоверение, валидно за територията на Република България, като с тези нови писмени доказателства още един път опровергаваме тезата на държавното обвинение, че П. умишлено не се е явил на определената от разследващия орган дата, за да му бъдат предявени материалите по разследването, като в кориците на делото съществува негово изрично волеизявление, че той желае предявяване на материалите с оглед правото му да прави искания, бележки и възражения по тях, както да дава обяснения във връзка с тях.

ПРОКУРОРЪТ: Въпреки, че Прокуратурата е взела становище по исканията, бих добавил само, че не възразявам и не оспорвам искането на защитата мярката за неотклонение „Домашен арест“ да бъде изменена в по-лека такава, предвид обстоятелството, че изтича законоустановения срок.

Относно искането за прекратяване на съдебното производство поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а именно – непредявяването на разследването по делото на подсъдимото лице, считам, че това не е съществено процесуално нарушение и то не е съществено както по нашия НПК, така и съгласно константната практика на европейските съдилища. В нашия НПК /последното изменение/ на чл. 249, ал. 4, т. 1, изрично са изброени случаите, при които следва да се приеме, че е налице съществено процесуално нарушение на обвиняемото лице в досъдебната фаза, а това са – обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това му качество; да дава или да не дава обяснения по обвинението; да участва в производството; да има защитник; да получи писмен или устен превод на разбираем за него език по чл. 55, ал. 3, когато не владее български език. Както

виждате, законодателя не е включил в тези основания факта, че в случая не са предявени материалите по делото на подсъдимото лице. След като не е включено изрично в тази императивна правна норма, тя не може да бъде решително тълкувана от защитника, като приеме, че видите ли това е процесуално нарушение. Още повече, след връчването на обвинителния акт подсъдимото лице и неговата защита са имали достатъчно време да се запознаят с всички материали по делото и да направят своите бележки, искания и възражения пред настоящия съдебен състав. Законодателят не на последно място е казал, че досъдебното производство има само един подготвителен характер, а основното следствие се провежда пред съда.

Адв.Л.: Изцяло се придържам към казаното от представителя на Прокуратурата с едно малко допълнение, че има преюдициално запитване от съдия ХИНОВ до ЕС по отношение на предявяването на материалите по делото, от където е отговорено, че това не се явява нарушение на правата на обвиняемото лице. Категорично заявявам, че това не е процесуално нарушение, което да довежда до прекратяване на делото, тъй като и защитата в предишното съдебно заседание пред Вас изказа множество мотиви, от които за мен стана видно, че не само са се запознали с материалите по делото, колегата адвокат е представител на подсъдимото лице, така че след всичко изказано от него на предишното съдебно заседание, за мен стана ясно, че той познава перфектно всички приложени материали по делото.

Предвид всичко казано от Прокуратурата и допълнено от мен, считам, че не следва да има прекратяване на делото.

По отношение на мярката за неотклонение не възразявам да бъде изменена, ако делото бъде прекратено, аз както съдебния състав, така и колегата, всички познаваме доста дела, по които предвид личността на обвиняемото или подсъдимото лице, мярката за неотклонение продължава да бъде такава на основаната на посочените от закона предпоставки, така, че предоставям на съда по МН.

АДВ.К. /реплика/: Бе цитирано от представителя на държавното обвинение, че установеното безспорно и по категоричен начин обстоятелство, че на П. не му е предоставена възможност да се запознае с доказателствата по воденото срещу него досъдебно производство, не било процесуално нарушение, аз смятам точно обратното – нарушено му е правото на защита, като разследващия орган е нарушил и цитираната разпоредба, доколкото НПК е изграден от императивни правни разпоредби на чл.228, ал.2. С оглед представения от мен документ, в качеството на негов защитник, че той е болен от Ковид, би следвало по ал.2, разследващият орган да получи разрешение за удължаване на срока и да определи нова дата, в която да бъдат предявени доказателствата, с оглед неговото изрично искане да даде обяснения, да прави искания и възражения, изразено писмено. Това го има документирано, че изрично желаем предявяване на материалите и двамата. Бяха ни отказани очни ставки, което също е доказателствен способ за

събиране на факти и обстоятелства, които ще установят обективната истина и точната фактическа обстановка по казуса. Ние щяхме да правим възражения, но това право му е нарушено. И Прокуратурата, и повереника не оспорват установяването на това обстоятелство, но твърдят, че не е нарушение. Ние твърдим, че е много сериозно нарушение и е накърнено правото на защита на подзащитният ми П.. Досежно цитираното, че съдия ХИНОВ – колегата, който действително комуникира постоянно със Съда в Люксембург, и аз също съм имал запитвания, волеизявление от страна на адв. Л., което не е подкрепено с никакво доказателство. Няма никакво Т.а решение, представено по делото, от което СЪДЪТ да прави изводи досежно това съществено нарушение ли е на правата на обвиняемия или не.

ПОДСЪДИМИЯТ П. СЛ. П.: Поддържам казаното от моя защитник. Държа да се запозная с делото. Аз не съм имал възможност да се запозная с делото, с доказателства, за да преценя какви искания да и какви обяснения да давам. Не ми е била предоставена тази възможност на мен, въпреки, че лично съм я поискал. Дойдоха полицаи от 09 РУ, звъннаха ми по телефона по време на карантина и ми казаха: „Слез долу и си вземи призовката от колата. Оставяме ти я на колата“. Това не е начин за връчване на призовка.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме представеното от адв. К. удостоверение.

Адв.Л.: Да се приеме представеното от адв. К. удостоверение.

СЪДЪТ счита, че следва да се приобщи към доказателствения материал по делото представеното в днешното съдебно заседание от защитата удостоверение за преболедуване от Ковид-19 по отношение на подсъдимия П. СЛ. П., с дата на валидност от 20.09.2021 г., в контекста на поставения от защитата въпрос за ограничено право на защита на подсъдимия на досъдебна фаза и направено в тази връзка искане за прекратяване на съдебното производство, в насока на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като писмено доказателство представеното в днешното с.з. от адв. К. **удостоверение** от Националната информационна система за борба с COVID – 19 на територията на Р България, за преболедуване от Ковид-19, доказано чрез бърз антигенен тест по отношение на подсъдимия П. СЛ. П., за период считано от 20.09.2001 г.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание, за да постанови определението си.

СЪДЪТ след съвещание, след като обсъди съображенията на страните, изложени във връзка с поставения от адв. К. – от АК – Ловеч, в качеството му на упълномощен защитник на подсъдимия П. СЛ. П. въпрос, относно допуснато на досъдебното производство съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на конкретния подсъдим на досъдебна фаза, и в тази връзка – искане за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за отстраняване на това нарушение, съобразявайки приложените по делото доказателствени материали, в частност – писмени такива, приложени както към материалите от ДП, така и в хода на настоящата наказателно – съдебна процедура, разглеждаща се на етап разпоредително заседание по делото, които писмени доказателства удостоверяват възникналата обективна невъзможност подсъдимия П. СЛ. П. да се яви към определената от разследващия орган дата за предявяване на материалите по разследването, обсъждайки в това число и днес приетите писмени доказателства – писмен отговор от Столична РЗИ и удостоверение от Националната информационна система за борба с Ковид – 19, ПРИЕ искането на защитата за прекратяване на съдебното производство и за връщане на делото на прокурора, за отстраняване на допуснато на досъдебното производство съществено нарушение на процесуалните правила, ограничило правото на защита на подсъдимия П. СЛ. П., за основателно.

В тази връзка **СЪДЪТ** обсъди съображенията на защитата, изложени в предходното и днешното съдебно заседание в насока отсъствие на гарантирано право на защита на подсъдимия П. СЛ. П., с оглед непредоставената му възможност да се запознае с материалите по делото; да вземе отношение по тях; да се запознае с всички доказателства и да направи своите искания, бележки и възражения, респективно – след запознаване с приложените по делото доказателствени материали, да даде обяснения във връзка с повдигнатото спрямо него обвинение и евентуално да поиска събирането на нови доказателства, предвид това обвинение.

Защитата пледира, че е нарушено съществено процесуалното право на подсъдимия П. да осъществи пълноценно своето право на защита чрез лично участие при провеждане на действието по предявяване на материалите от разследването и да даде обяснения, след запознаване със събраните по производството доказателства, като на тази плоскост се концентрира върху приложеното по делото доказателство – в конкретния случай представен от защитата лабораторен резултат за положителен тест от „24 ДКЦ – София“ ЕООД към дата 20.09.2021 г., за заболяване на подс.П. от Ковид – 19.

Оспорвайки твърденията на защитата от страна на държавното и частно обвинение, прокурорът представи в предходното с.з. допълнителни доказателства, като акцентира, че същите оборват защитната версия за заболяване на подсъдимия П. от Ковид – 19 към дата 20.09.2021 г., което да е било обективна пречка подсъдимия да се яви пред органа на ДП, за да се запознае с материалите по делото, с оглед на което и в конкретика на случая предвид представено от прокурора писмо от Столична РЗИ, вх. № 6744/05.10.2021 г., **СЪДЪТ** изиска допълнително доказателство от СРЗИ,

което бе прието в днешното съдебно заседание, от което безспорно се установява, че към цитираната дата – 20.09.2021 г., по отношение на подсъдимият П. СЛ. П. е било издадено предписание за изолация в домашни условия за периода от 20.09.2021 г. до 03.10.2021 г., вследствие на заболяване от Ковид – 19. В цитираното последно постъпило писмо от СРЗИ – входирано в СГС под № 13247 на 08.03.2022 г., се съдържа подробна информация относно поисканите от съда данни, като е описана законовата рамка и предписания законов регламент от Министерство на здравеопазването по управление и съхранение на информацията за всички потвърдени случаи на COVID – 19 и карантинирани лица; по въвеждане на всяко едно лице с потвърден положителен резултат за Ковид – 19 в Националната информационна система /НИС/ за борба с COVID – 19 на територията на Р България, както и на информацията относно диагностицирането на болелите от COVID – 19, начина и задължението на лицата досежно въвеждането на получените резултати чрез импортиране на електронни таблици или чрез ръчното въвеждане на тази информация в НИС за всеки потвърден случай на Ковид – 19, както и досежно сроковете за тези технически действия.

Пледоарията на прокурора в тази връзка, изложена в днешното съдебно заседание, е изцяло в контекста на разпоредбата на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК, очертаваща съществени процесуални нарушения, които накърняват правото на защита на всяко едно обвиняемо лице и при нарушението на които следва съдебното производство по делото да бъде прекратено и върнато на прокурора за тяхното отстраняване, сред които според прокурора не попада това за непредявяване на материалите от разследването на подсъдимия в случая П., въпреки изрично направеното от него искане за участие в това действие.

Напълно в синхрон със становището на прокурора е и това на процесуалния представител на пострадалото лице М. ВЛ. Ц. – адв. Л. – от САК, която приема, че в случая не е налице съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия П., доколкото непредявяването му на материалите от разследването по делото, не е от кръга на съществени процесуални нарушения, които рефлектират върху правото на защита и на участие на конкретният подсъдим в ДП – становище напълно идентично с това, изложено от прокурора.

Съобразявайки всички доказателствени материали, на плоскостта на изложените съображения от защитата и възражения от страна на прокурора и на процесуалния представител на пострадалото лице М. ВЛ. Ц., СЪДЪТ СЧЕТЕ, че на фазата на досъдебното производство действително са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия П. СЛ. П. във връзка с повдигнато спрямо него обвинение за престъпления по чл. 199, ал. 1, т. 1 и т.4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. “б“ от НК и по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК, които процесуални нарушения попадат в обхвата на тези, императивно указани в нормата на чл. 249, ал. 4, т. 1, пр. 1 от НПК,

изразили се в непредявяване материалите от разследването по отношение на подсъдимия П. СЛ. П., въпреки изрично заявеното желание от същия и от неговия защитник в тази насока, след което действие и с оглед заявеното от защитата и от конкретния подсъдим – непредоставяне на възможност да се запознае със събраните по делото доказателства, въз основа на които и да направи своите искания, бележки и възражения, както и да даде обяснения по воденото производство.

Поради изложеното, настоящия съдебен състав прие, че искането на защитата за прекратяване на съдебното производство на това основание се явява основателно, с оглед възприетото от настоящия съдебен състав нарушено право на защита на подсъдимия по смисъла на чл. 249, ал.4, т. 1 от НПК.

Съображенията на съда в тази насока са следните:

Наказателно – съдебното производство по делото е образувано въз основа на внесен на 27.09.2021 г. в СГС – НО обвинителен акт по досъдебно производство № 3М – 175/2021 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр. пр. № 6744/2021 г. по описа на СГП, срещу П. СЛ. П. – за престъпления по чл. 199, ал. 1, т. 1 и т. 4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК и по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК.

Досъдебно производство № 3М – 175/2021 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр. пр. № 2659/2021 г. по описа на СРП, е образувано на 29.01.2021 г., по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК – с извършване на първото действие по разследването – разпит на свидетел, за престъпление от общ характер.

В хода на досъдебното производство, с постановление на водещия разследването от 30.01.2021 г. (т. 1, л. 86 от досъдебното производство), е повдигнато обвинение срещу П. за осъществени състави на престъпления по чл. 198, ал. 1 и по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК.

С постановление на прокурор при СРП от 19.02.2021 г. досъдебно производство № 3М – 175/2021 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр. пр. № 2659/2021 г. по описа на СРП, е изпратено по компетентност на СГП, с оглед събраните доказателства за извършено престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 1 и т. 4, вр. чл. 198, ал. 1 от НК, което е от компетентността на СГП.

С постановление на прокурор при СГП от 25.02.2021 г. по пр. пр. № 6744/2021 г. по описа на СГП, досъдебно производство № 3М – 175/2021 г. по описа на 05 РУ – СДВР, пр. пр. № 2659/2021 г. по описа на СРП, е прието за ръководство и надзор върху разследването в СГП, като е указано същото да продължи да се води за престъпление по чл. 199, ал. 1, т. 4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ от НК.

В хода на досъдебното производство под ръководството и надзора на СГП, е повдигнато окончателно обвинение срещу П. – с постановление на водещия разследването от 11.03.2021 г. (вж. т. 2, л. 122 – 123 от досъдебното производство), за престъпления по чл. 199, ал. 1, т. 1 и т. 4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК и по чл. 144, ал. 3, вр. ал. 1 от НК. Обвинението е предявено на П. в присъствието на упълномощения от него

защитник, на следващия ден – на 12.03.2021 г., видно от отбелязването на л. 123 от т. 2 от досъдебното производство.

На 12.03.2021 г., за времето от 11,00 ч. до 11,05 ч., е проведен разпит на обв. П. (т. 2, л. 124 от досъдебното производство), в хода на който същият е заявил, че желае материалите по досъдебното производство да бъдат предявени лично на него и на упълномощения му защитник – адв. К. К. от АК – Ловеч.

Разследването по досъдебното производство е приключило.

На 17.09.2021 г., материалите по същото са предявени на пострадалия М. ВЛ. Ц. – лично и с участието на упълномощения му повереник – адв. Д. Л. – от САК (т. 3, л. 63 от досъдебното производство), а обвиняемият тогава П. е призован да се яви за предявяване на разследването на 20.09.2021 г. (т. 3, л. 61 от досъдебното производство), като призовката за същия не е връчена на лицето – същата е приложена в цялост (том 3, лист 61 от досъдебното производство).

На неустановена по делото дата е депозирана пред разследващия полицаи при 05 РУ – СДВР, писмена молба от упълномощения защитник на обв. П. – адв. К. (т. 3, л. 65 от досъдебното производство), с която защитникът отправя искане до водещия разследването за отлагане на предявяването на материалите по досъдебното производство, поради обстоятелството, че П. е с положителен тест за коронавирус и е карантиниран за срок от 14 дни. Към молбата са приложени извлечение от резултат от бърз антигенен тест за Covid – 19 на П. СЛ. П. от „ДКЦ XXIV – София“ ЕООД, видно от който резултата на П. е позитивен (т. 3, л. 66 от досъдебното производство).

На 20.09.2021 г. е извършена проверка в посоченото болнично заведение „ДКЦ XXIV – София“ ЕООД, в хода на която е установено, че П. действително е преминал през тестово изследване за Covid – 19 и е регистриран в „ДКЦ XXIV – София ЕООД“. Резултатът от проверката е обективиран в констативен протокол от същата дата, приложен на л. 67 от т. 3 от досъдебното производство.

Въпреки това, на 24.09.2021 г. адв. К. е призован да се яви за предявяване на материалите по разследването пред прокурор при СГП и на 27.09.2021 г. същият се е явил пред водещия разследването.

На същата дата – 27.09.2021 г., материалите по разследването са предявени от прокурор при СГП единствено на упълномощения защитник на обв. П. – адв. К. К. – от АК – Ловеч, което действие е обективирано в протокол, приложен на лист 9 от настоящото съдебно производство. В хода на процесуалното действие по предявяване на материалите от разследването, адв. К. е направил изявление в смисъл, че подзащитният му П. е в тежко състояние, с висока температура и е поставен под карантина от РЗИ – София. Посочил е, че обвиняемият желае лично предявяване на материалите по разследването, тъй като има искания, бележки и възражения по воденото досъдебно производство, които желае да заяви лично пред разследващите, респективно в този смисъл – да даде обяснения във връзка с воденото

производство. Отправил е искане предявяването на материалите по разследването на обв. П., да бъде отложено за друга дата.

Въпреки направеното изявление на защитата в този смисъл, предявяването на разследването не е било отложено за друга дата и още на 27.09.2021 г., досъдебното производство е внесено в СГС – НО, ведно с обвинителен акт срещу П., с мнение за образуване на наказателно – съдебно производство спрямо същия, във връзка с повдигнатото му обвинение по посочената по-горе правна квалификация.

По този начин прокурорът при СГП е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила – визираните в чл. 242, ал. 3, вр. чл. 227 от НПК, като, след като е извършил допълнителни действия по разследването, както и други процесуални действия, не е предявил материалите по разследването на обв. П. – при изрично искане от негова страна и от защитника му, въпреки отправеното двукратно искане за това; липсата на доказателства за надлежното призоваване на П. за участието му в съответното процесуално действие и наред с това, представените доказателства за наличието на обективна причина за неявяването му на датата, за която е бил призован единствено неговият защитник. В тази връзка, СЪДЪТ ОТЧИТА, че по делото категорично не се съдържат каквито и доказателства за това обв. П. лично да е бил уведомен за възможността да се яви пред разследващия орган, а същевременно, представените от защитата и налични по делото доказателства – бърз антигенен тест ведно с амбулаторен лист, отразяващ поставена по отношение на подсъдимия П. диагноза към дата 20.09.2021 г. за заболяване от Ковид – 19, абсолютно обективират уважителна причина и невъзможност подсъдимият да се яви на датата, на която евентуално би могло да се приеме, че е бил призован чрез неговия защитник – 20.09.2021 г., за да му бъдат предявени материалите от разследването, като му бъде дадена възможност да направи свои искания, бележки и възражения, да се запознае с всички доказателства и респективно да даде обяснения както с оглед развитието на воденото производство, така и относно събраните доказателства, в това число и по повдигнатото му обвинение.

Прокурорът в днешното съдебно заседание правилно изтъкна, че съществените процесуални нарушения, които винаги налагат прекратяване на съдебното производство, като ограничили правото на защита на всяко едно обвиняемо лице, са тези, лимитативно изброени в нормата на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК, а именно – нарушения, свързани с това обвиняемия да научи за какво престъпление е привлечен в това си качество; да дава или да откаже да дава обяснения по обвинението; да участва в производството; да има защитник, както и да получи писмен или устен превод на разбираем за него език по чл. 55, ал. 4, когато не владее български език. Последното от изброените нарушения, в конкретния случай не е относимо, доколкото се касае за подсъдим, който е български гражданин и владее български език.

В контекста на казаното, СЪДЪТ констатира, че по делото се съдържат достатъчно доказателства, от които се извежда, че към датата, на която адв. К. е бил уведомен за предявяване на материалите от воденото досъдебно

производство, подсъдимият П. лично не е бил призован и респективно не е имал знанието за това, че Т.а действие предстои да бъде извършено, по време на което може да направи своите писмени бележки, искания и възражения, които могат да бъдат преценени от съответния наблюдаващ прокурор като основателни или респ. неоснователни, само и единствено, обаче, след като му бъде предоставено правото да даде обяснения, запознавайки се с приобщените по делото доказателства, по повдигнатото спрямо него обвинение.

Настоящият съдебен състав прие, че в контекста на разпоредбата на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК, правото на подсъдимия П. е безспорно нарушено. Това съображение на СЪДА още повече се засилва от обстоятелството, че разследващият орган и наблюдаващият делото прокурор, дори и да е бил редовно призован подсъдимия П. за действие по предявяване на материалите от разследването, въз основа на които да направи искания, бележки, възражения, и респективно да даде обяснения, са игнорирали изцяло наличните абсолютни обективни причини, пречатстващи възможността на подсъдимия да се яви пред съответния орган на ДП или прокурора, с цел участието му в хода на воденото производство, част от което участие е това по предявяване на материалите от разследването – процесуално действие, което впрочем влиза в обхвата на нарушено право на защита на обвиняемия да участва в производството, доколкото Т.а е било заявено от П. категорично и представлява единосъщно действие, част от процесуалния регламент, който се провежда на досъдебна фаза, в която обвиняемия има право след като проучи и се запознае със материалите по делото, да изложи лично свои възражения, да направи искания, в това число и за събиране на нови доказателства, и съответно, ако прецени – да даде обяснения.

Безспорно, въз основа на представените от адв.К. доказателства пред разследващият орган, а именно – лабораторен резултат от положителен тест за заболяване от Ковид – 19, издаден от „24 ДКЦ – София“ ЕООД, потвърждаващ се и от писмен отговор от соченото медицинско заведение, представен от прокурора в предходното съдебно заседание – вх. № 6744/21 г. по описа на СГП, от който се установява, че действително подсъдимият П. е бил с установен положителен тест за заболяване от Ковид – 19 към дата 20.09.2021 г., както и въз основа на приетия в днешното съдебно заседание писмен отговор от Столична РЗИ, съдържащ изцяло информация относно регламента на диагностика, отчитане на положителните резултати за болели от Ковид – 19, въвеждането им в НИС за борба с COVID – 19 на територията на Р България и респективно издаването на предписание за карантина – в конкретния случай по отношение на подсъдимия П. във връзка със заболяването му от Ковид – 19 за период от 20.09.2021 г. до 03.10.2021 г. включително, за което той е бил уведомен по нормативно предписания ред и начин, която карантина безусловно следва да се спазва, настоящият съдебен състав ПРИЕ, че всъщност за цитирания период е доказано съществувала абсолютна процесуална пречка подсъдимия да участва в конкретното действие по предявяване на материалите от разследването, в рамките на което да му бъде дадена възможност да се запознае с всички, събрани по делото на

досъдебен етап доказателства, респ. да направи своите искания, бележки и възражения, и да даде обяснения, каквито между впрочем защитата в лицето на адв. К., е заявил и тогава, и пред настоящия съдебен състав, че подсъдимия желае да даде.

Наблюдаващият делото прокурор е игнорирал желанието и молбата на защитата, действието по предявяване на материалите от досъдебното производство спрямо подсъдимия П., да бъде отсрочено за друга дата, след отпадане на карантинния период. По този начин е пренебрегнал изцяло правото на подсъдимия П., в контекста на изложеното по-горе процесуално нарушение, корелиращо с регламентираните от законодателя съществени процесуални нарушения в нормата на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК, като е ограничил съществено правото на подсъдимия П. както да участва във воденото производство, в частност – в действието по предявяване на материалите от същото, като се запознае с всички събрани в хода на проведното се разследване доказателства и доказателствени средства, така и да изложи своите обяснения на основата на тях по повдигнатото му обвинение; да направи искания, бележки и възражения, евентуално и за събиране на нови доказателства, които искания следва да бъдат преценени и обсъдени само и единствено след наличието на такива от съответния наблюдаващ прокурор.

В този смисъл, настоящият съдебен състав приема, че искането на адв. К. за прекратяване на съдебното производство поради допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило процесуалните права на подс. П., се явява основателно, доколкото действително изложеното нарушение на регламента от процесуалния закон, е довело до значимо накърняване на процесуалните права на подсъдимото лице на досъдебна фаза, с оглед изричната разпоредба на нормата на чл. 249, ал. 4, т. 1 от НПК, а именно – правото му да участва в конкретното производство, в частност – в действието по предявяване на материалите от разследването, съставляващо част от общото участие на обвиняемия във воденото наказателното производство и да даде обяснения. Същото не може да бъде отстранено в следващата, съдебна фаза на процеса и се явява винаги основание за прекратяване на съдебното производство и за връщане на делото на прокурора, за неговото отстраняване.

По отношение на поставения от адв. К. К. – от АК – Ловеч, въпрос за качеството му на упълномощен защитник на подс. П. СЛ. П., въпрос за изпълняващата се мярка за неотклонение, СЪДЪТ съобрази следното:

Безспорен факт е, че подсъдимият П., по воденото производство първоначално е бил задържан с МН „Задържане под стража“, което задържане е било за период от 30.01.2021 г. до 23.07.2021 г. С протоколно определение на СГС, НО, 16 състав, постановено по НЧД № 2910/2021 г., тази най-тежка мярка е била изменена в „Домашен арест“, с адрес на изпълнение – този по местоживееене на подсъдимия П. в гр. София, ж.к. *****. Изводимо от разпоредбата на чл. 65, ал. 5 от НПК, доколкото определението, с което е изменена мярката за неотклонение спрямо П. от "Задържане под стража" в „Домашен арест“, следва да бъде изпълнено незабавно, след изтичане на срока за обжалване, който срок е законово регламентиран – 3-дневен, следва

да се отчете, че всъщност задържането на подсъдимия е продължило до 27.07.2021 г., доколкото по делото липсват данни въпросното протоколно определение на СГС, НО, 16 състав, да е било обжалвано. Тоест, СЪДЪТ ОТЧИТА, че към последно цитираната дата, това определение на СГС, постановено по НЧД № 2910/2021 г., е влязло в сила. От тогава до настоящия момент, подсъдимия П. търпи мярка за неотклонение „Домашен арест“.

Без да навлиза в конкретиката на повдигнатото спрямо П. обвинение по воденото производство и независимо от съображенията на защитата, изложени в предходното съдебно заседание в контекст на събрани по делото доказателства, които оборват според защитата вината и авторството в процесните престъпления, за които П. е обвинен, настоящия съдебен състав приема, че на този етап, въз основа на приобщените по делото множество гласни и писмени доказателствени средства и такива, събрани чрез доказателствени способи посредством изготвени експертни заключения, с оглед фазата на настоящото производство, може да се изведе в необходимата степен извод за вероятна връзка на подсъдимия П. с престъпленията, за които същия е привлечен към наказателна отговорност по посочената по-горе правна квалификация, т.е. за наличието на обосновано предположение за неговата съпричастност към тези престъпления.

Същевременно, от материалите по делото се установява безспорно едно изключително утежнено съдебно минало на конкретното подсъдимо лице, при това осъждан за разнородни по вид престъпления. СЪДЪТ констатира, че П. е осъждан многократно, като последната присъда е влязла в сила през 2019 г., постановена по НОХД № 4268/2019 г. по описа на СпНС, за няколко отделни престъпления по чл. 213а, ал.2, т. 5, вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК и Т.а по чл. 252, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, за които му е наложено едно общо наказание "Лишаване от свобода" в размер на 1 година и 6 месеца. Всъщност, обремененото съдебно минало на подсъдимия П. е и обстоятелството, което е рефлектирало върху повдигнатото му по настоящото производство обвинение, доколкото това по чл. 199, ал. 1, т. 1 и т.4, вр. чл. 198, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“ от НК, е за престъпление, извършено при условията на опасен рецидив, със факти в тази насока, които подробно се съдържат в обстоятелствената част на внесения спрямо П. обвинителен акт, в който се конкретизира присъдата, която обосновава наличието на този квалифициращ признак. Тежката съдимост на подс. П. е обстоятелство, което представлява достатъчно основание, за да се приеме, че е налице съществуваща реална опасност, ако подсъдимият не бъде поставен в рамките на ограничителен режим на придвижване, да извърши престъпление – извод, който настоящият съдебен състав изгражда безсъмнено.

Действително, по делото се съдържат доказателства за влошено здравословно състояние на подсъдимото лице, независимо от което, според този съдебен състав, при мярка за неотклонение „Домашен арест“, не съществува пречка да бъде контролирано в съответния порядък медицинското и здравословно състояние на подсъдимия и да бъде оказвана бърза и своевременна медицинска помощ, още повече, че в хода на настоящото производство, а и на досъдебна фаза, многократно са давани разрешения за

напускане от П. на адреса, на който търпи мярка за неотклонение „Домашен арест“, с цел извършване на различни медицински изследвания и лечения.

Исканата от защитата мярка за неотклонение „Подписка“, абсолютно е неприложима и непропорционална в контекста на тежестта на повдигнатото спрямо подсъдимия П. обвинение и данните за неговата личност, като същата по никакъв начин не би изпълнила целите на мерките за неотклонение.

Доколкото защитата заяви в предходното с.з., че мярка за неотклонение „Парична гаранция“ е непосилна за подсъдимият, СЪДЪТ счита, че и дори и да съществува възможност за изпълнение на такава мярка от страна на П., към настоящия момент и тази процесуална мярка „Парична гаранция“, също не се явява правилна, и не би могла да осигури изпълнение на целите на мерките за неотклонение откъм препятствие на всякаква възможност подсъдимия да извърши престъпление – факт, който безспорно се извежда въз основа на изключително обремененото съдебно минало на конкретното подсъдимо лице.

Мярката за неотклонение „Домашен арест“ спрямо подсъдимия П. се изпълнява, считано от 27.07.2021 г. до настоящия момент, като съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от НПК, тази мярка в рамките на досъдебна фаза може да продължи не повече от осем месеца. Конкретният осеммесечен период към настоящия момент безспорно е изтекъл, съобразявайки и изпълнявалото се преди това ефективно задържане на П. по воденото производство – считано от 30.01.2021 г.

Същевременно, делото е в съдебна фаза, в която няма времево ограничение на изпълнение на МН.

С оглед на днес заявената позиция от настоящия съдебен състав относно наличие на предпоставки за прекратяване на съдебното производство поради допуснато съществено процесуално нарушение, ограничило процесуалните права на подс. П., и за връщане на делото на прокурора, което определение обаче все още не е влязло в сила, доколкото същото не е окончателно, а подлежи на обжалване и/или протест, не може да се отчете и, че делото не се намира в съдебна фаза. В този смисъл и съобразявайки всички изложени по-горе обстоятелства относно тежестта на повдигнатото спрямо подсъдимия П. обвинение, както и съображенията на съда относно необходимостта от прекратяване на съдебното производство по това дело и връщането му на прокурора, който акт на съда подлежи на обжалване и/или протест; преценявайки и изключително обремененото съдебно минало на подсъдимия, което характеризира личността му като такава с трайни поведенчески отрицателни проявления, завишаващи неговата личностна степен на обществена опасност и тази на деянието, претендирано чрез внесения обвинителен акт за извършено от него, този съдебен състав прие, че към сегашният момент искането на защитата за изменение на мярката за неотклонение „Домашен арест“, не се явява основателно и съответно не следва да бъде уважено.

При наличие на основания за прекратяване на съдебното производство, в контекста на изложените по-горе съображения, по другите въпроси,

регламентирани в разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от НПК, настоящият съдебен състав счита, че към момента не следва да взема отношение, доколкото същите биха могли да бъдат решени и при разглеждане на делото по общия ред, каквото е иначе искането на страните, изложено в хода на разпоредителното заседание по настоящото производство.

При наличие на основание за прекратяване на съдебното производство, СЪДЪТ намира, че на този етап не следва да се произнася и по отправената молба от пострадалия М. ВЛ. Ц. с правно основание чл. 76 и сл. от НПК и чл. 84 сл. от НПК, за конституирането му като частен обвинител и граждански ищец в настоящия наказателен процес, която преценка и произнасяне биха могли да бъдат сторени след отстраняване на констатираното съществено процесуално нарушение, респективно след влизане на настоящото определение за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора – в сила.

Мотивиран от всички изложени по-горе съображения и на основание чл. 249, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 248, ал. 5, т. 1, вр. ал. 1, т. 3 и т. 6 от НПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО по НОХД № 3780/2021 г. по описа на СГС, НО, 4 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО на СГП за отстраняване на посочените в мотивната част на настоящото определение отстраними съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване процесуалните права на подсъдимия П. СЛ. П..

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. К. К. – от АК – Ловеч – в качеството му на упълномощен защитник на подсъдимия П. СЛ. П., за изменение на изпълняваната спрямо подсъдимия мярка за неотклонение „Домашен арест“, в по-лека такава.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта относно чл. 248, ал. 1, т. 3 и т. 6 от НПК, подлежи на обжалване и/или на протест, по реда на глава 22 от НПК, в 7-дневен срок от днес пред САС.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12,25 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____